

1 Ktoré vecné práva by mohli vyplynúť z dedenia podľa právneho poriadku tohto členského štátu?

Podľa právneho poriadku Luxemburska neexistujú špeciálne vecné práva, ktoré v zmysle položenej otázky môžu *vyplynúť* z dedenia. Naopak, existujú vecná práva, ktoré môžu byť predmetom dedenia alebo, inak povedané, ktoré možno *previesť mortis causa*.

Ide o tieto vecné práva: vlastnícke právo podľa článku 544 a nasl. Občianskeho zákonníka a vecné bremená alebo pozemkové služobnosti podľa článku 637 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Vlastnícke právo definované v článku 544 Občianskeho zákonníka je právo užívať a nakladať s vecami, pokiaľ sa nepoužívajú na zákonom alebo právnymi predpismi zakázaný účel alebo pokiaľ nespôsobia ťažkosti prekračujúce bežné susedské nepríjemnosti a nenarušia rovnováhu medzi rovnocennými právami. Podľa článku 546 Občianskeho zákonníka vlastníctvom k hnutelnej alebo nehnuteľnej veci vzniká právny nárok na všetky jej prirodzené alebo vytvorené plody a jej príslušenstvo (právo na prírastok). Podľa článku 711 Občianskeho zákonníka možno majetok nadobudnúť a previesť ho dedením. Pokiaľ ide o **vecné bremená**, podľa článku 637 Občianskeho zákonníka sa vecné bremená definujú ako ťarcha uložená na dedičstvo za používanie a úžitok z dedičstva, ktoré patrí inému vlastníkovi. Podľa článku 639 Občianskeho zákonníka môže vecné bremeno vyplynúť z prirodzenej situácie lokalít (pozri článok 640 a nasl. Občianskeho zákonníka), povinností uložených zákonom (pozri článok 649 Občianskeho zákonníka) alebo dohôd medzi vlastníkmi (pozri článok 686 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o poslednú kategóriu vecných bremien, vlastníci v zásade môžu zriadiť na svoj majetok alebo v prospech svojho majetku vecné bremená podľa svojho uváženia, pokiaľ však zriadené vecné bremená nebudú uložené osobe ani v prospech osoby, ale iba na vec a pre vec a pokiaľ tieto vecné bremená nebudú v rozpore s verejným poriadkom (článok 686 prvý pododsek Občianskeho zákonníka). Podľa týchto pravidiel sa vecné bremená zriaďujú buď na využívanie budov alebo pozemkov (článok 687 prvý pododsek), sú nepretržité (nepretržité používanie bez potreby aktualizácie zo strany človeka, napríklad vodovody, kanalizácia, výhľad a i.) alebo prerušované (potreba aktualizácie zo strany človeka, aby sa mohli vykonávať, napríklad právo prechodu, čerpania a i., pozri článok 688 prvý pododsek Občianskeho zákonníka).

Treba ešte poznamenať, že vecné bremená sú viditeľné – tie, ktoré sa prezentujú navonok – alebo neviditeľné, tie, ktoré nemajú vonkajšie znaky svojej existencie (článok 691 prvý pododsek Občianskeho zákonníka). Nepretržité a viditeľné vecné bremená sa nadobúdajú na základe právneho nároku alebo vlastníctvom tridsať rokov (článok 690 Občianskeho zákonníka), nepretržité neviditeľné vecné bremená a prerušované viditeľné alebo neviditeľné vecné bremená možno zriadiť len na základe právneho nároku (článok 691 prvý pododsek Občianskeho zákonníka). Vecné bremeno zaniká, ak sa vec, komu je dlžná a ten, kto ju dlhuje, stretne v tej istej ruke (článok 705 Občianskeho zákonníka).

Pre úplnosť treba uviesť vecné práva, pri ktorých sa uplatňujú špeciálne pravidlá pre prípad smrti osoby, ktorá ich využívala za svojho života.

Podľa článku 617 Občianskeho zákonníka **užívacie právo** zaniká najmä prirodzenou smrťou užívateľa a konsolidáciou alebo spojením postavenia užívateľa a vlastníka v jednej osobe. K druhému variantu patrí aj prípad, keď užívateľ nadobudne *mortis causa* vlastnícke právo k majetku, na ktorom spočívalo jeho užívacie právo. Užívacie právo sa definuje v článku 578 a nasl. Občianskeho zákonníka ako právo užívať veci, ktorých vlastníkom je iná osoba, teda samotný vlastník, ale s povinnosťou zachovania ich podstaty. Užívacie právo možno zriadiť na základe zákona alebo vôle človeka, možno ho zriadiť výlučne, alebo k istému dňu, alebo s uvedením podmienky a na akýkoľvek huteľný alebo nehnuteľný majetok.

Nakoniec, **vecné práva užívať a obývať nehnuteľnosť** stanovené v článku 625 a nasl. Občianskeho zákonníka zanikajú rovnakým spôsobom ako užívacie právo.

2 Zapisujú sa tieto vecné práva do registra ako práva k nehnuteľnostiam alebo huteľným veciam, a ak áno, je takýto zápis povinný? Do akého registra alebo registrov sa zapisujú, aké sú požiadavky na zápis a aký je postup?

V Luxemburskom veľkovoľvodstve existuje taký „register práv k nehnuteľnostiam“, a to katastrálny úrad, kde sa v súlade s ustanoveniami článku 1 zmeneného zákona o zápise vecných práv k nehnuteľnostiam z 25. septembra 1905 zapisujú všetky úkony vykonané bezodplatne alebo za úhradu *medzi žijúcimi*, ktorými sa prevádzajú vecné práva k nehnuteľnostiam iné ako prednostné práva a hypotéky. Uvedený zápis týchto úkonov je povinný v tom zmysle, že dotknuté práva možno uplatniť voči tretím osobám, pozri článok 11 vyššie uvedeného zákona. Podľa luxemburskej judikatúry pojem vecné práva k nehnuteľnostiam použitý v článku 1 tohto zákona zahŕňa takisto vecné bremená (Tribunal d'arrondissement de Diekirch, 17. február 1937).

Takisto treba poznamenať, že len samotné súdne rozhodnutia, verejné listiny a úradné listiny možno zapísať.

V prípade *dedenia* sa prevod vecných práv uvedených vyššie v bode 1), ktoré môžu tvoriť súčasť pozostalosti, vykonáva v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Presnejšie, podľa článku 724 prvého a druhého pododseku Občianskeho zákonníka sa celý majetok zosnulého prevádza na jeho zákonných dedičov jediným účinkom začatia dedičského konania. Títo dediči môžu od okamihu úmrtia vykonávať práva a povinnosti zosnulého.

V prípade uvedenom podľa článku 1004 Občianskeho zákonníka o univerzálnom dedičovi – t. z. o osobe, ktorej závetca dá prostredníctvom závetu celý majetok, ktorý mu zanechá po svojom úmrtí (pozri článok 1003 Občianskeho zákonníka) – je povinný žiadať od dedičov, ktorým pripadá pomerná časť pozostalosti podľa zákona, vydanie majetku uvedeného v záвете. Podľa článku 1005 Občianskeho zákonníka univerzálny dedič začne užívať majetok uvedený v záвете odo dňa úmrtia, ak sa žiadosť o vydanie majetku podala do roka od tohto obdobia; ak nie, toto užívacie právo začne len o dňa predloženia žiadosti na súd, alebo odo dňa, keď by sa vydanie majetku dobrovoľne odsúhlasilo. Ak závetca v okamihu úmrtia nemá dedičov, ktorým by pripadla pomerná časť jeho majetku podľa zákona, univerzálny dedič dedí v plnom rozsahu po smrti závetcu bez toho, aby bol povinný žiadať o vydanie majetku (článok 1006 Občianskeho zákonníka). Nakoniec, v prípade uvedenom podľa článku 1006 Občianskeho zákonníka, ak je závet vlastnoručne spísaný alebo zapečatený, univerzálny dedič je povinný dať si uznať vlastníctvo prostredníctvom uznesenia predsedu súdu prvého stupňa v obvode, kde sa začalo dedičské konanie.

Ak je jedna alebo viacero nehnuteľností predmetom dedenia, vyžaduje sa prevod pre prípad úmrtia, ktorý sa uskutoční na základe prihlásenia dedičstva, ktoré musia predložiť dediči orgánu „Administration de l'enregistrement et des domaines“, ktorý poskytne výpis správe katastra a topografie (pozri článok 10 *in fine* zmeneného zákona z 25. júla 2002 o reorganizácii správy katastra a topografie).

3 Aké následky vyplývajú zo zápisu vecných práv?

Pozri odpoveď na predchádzajúcu otázku.

4 Sú v platnosti nejaké osobitné pravidlá a postupy na prispôsobenie vecného práva, na ktoré má osoba nárok na základe rozhodného práva pre dedenie, v prípade, že právny poriadok členského štátu, v ktorom sa tohto práva dovoláva, toto vecné právo nepozná?

Áno. Ide o ustanovenia zákona zo 14. júna 2015 o zavedení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve, ktorým sa mení a) zmenený zákon z 25. septembra 1905 o zápise vecných práv k nehnuteľnostiam a b) nový Občiansky súdny poriadok.

V článku 1 tohto zákona sa ustanovuje: „Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve sú notári menovaní na základe vyhlášky Luxemburského veľkovevodstva oprávnení prispôsobiť vecné práva k nehnuteľnostiam podľa článku 31 tohto nariadenia.

Prispôsobenie uvedené v prvom odseku sa musí vykonať najneskôr v okamihu, keď je nehnuteľnosť, ktorej sa týka vecné právo uvedené v článku 31 nariadenia Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve, predmetom prevodu medzi žijúcimi bezodplatne alebo za úhradu.

Týmto zákonom sa okrem toho mení článok 1 druhý pododsek zmeneného zákona z 25. septembra 1905 o zápise vecných práv k nehnuteľnostiam, pričom sa doplnili notárske úkony o prispôsobení cudzích vecných práv k nehnuteľnostiam k úkonom, ktorými sa prevádzajú tu uvedené vecné práva k nehnuteľnostiam a ktoré sa musia zapísať na katastrálnom úrade, v obvode ktorého sa majetok nachádza.

Posledná aktualizácia: 29/10/2019

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Členské štáty zodpovedné za spravovanie stránok s národným obsahom práve aktualizujú časť obsahu na tomto webovom sídle vzhľadom na vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie. Ak sa na stránkach nachádza obsah, v ktorom sa táto skutočnosť ešte nezohľadnila, nejde o zámer a čoskoro dôjde k náprave.